

настиръ. При многото ботанически и географически екскурзии по върховетѣ и гърбоветѣ на Рила-планина, незабравихме да порастършуваме и частнитѣ архиви на братята монаси въ Рилската обителъ, т. е. направихме и нѣколко исторически екскурзии. Въ архивата на стареца Генадия намѣрихме: 1) цѣлъ вѣрзонъ комитетски квитанции, печатани въ печатницата на Б. Ц. Р. Комитетъ прѣвъ 1869—72 год., 2) нѣколко екземпляра отъ „окръжното писмо“, 3) *Мензулата* на Левски. Тѣзи нѣща сѣ дадени на стареца отъ самото Левски когато стареца билъ егуменъ на Драгалевския манастиръ, расположенъ при сѣвернитѣ поли на Витоша. Левски и отецъ Генади били познати още отъ врѣме на дяконството имъ; запознали се въ Карлово. Помирисали се и се разбрали още при първа срѣща; слѣдъ първата имъ срѣща, сѣдбина ги свързала и впрѣгнала въ пропагандата за освобождението.

Дѣдо Генади е единъ отъ многото забравени труженници по дѣлото на освобождението ни. Между бившитѣ борци за свободата, той е извѣстенъ подъ името *скитникътъ Генади*. И дѣйствително, неговитѣ патла и скитания нѣмагъ край. Той спада въ онзи типъ авантюристи-патриоти монаси, които се срѣщатъ въ изобилие въ историята на гръцкото освобождение. За сега, той се намира въ цвѣтуеще здравье, но безъ пара и безъ пулъ, и на всѣка крачка прѣслѣдванъ.

Дѣдо Генади ни разказа слѣдния курioзъ на Левски: Софийския паша далъ, въ помѣщенieto на конака, голѣмъ пиръ въ честь на голѣмия си синъ, по случай на обрѣзването му (сюниетъ дююну). На свадбата били поканени всевъзможнитѣ (тогава) първенци на София и околността. Отецъ Генади, като егуменъ на Драгалевския манастиръ, и той билъ поканенъ на свадбата пашовска. Левски въ това врѣме се намиралъ въ манастиря; като се научилъ за поканата, нахлулъ върху си дрѣхитѣ на едного отъ манастирскитѣ слуги и заедно съ дѣда Генадия се явилъ